

1. UVOD

Nervus peroneus pripada grupi perifernih nerava. Zajedno sa nervusom tibialisom predstavlja završnu granu najdužeg i najdebljeg nerva u čovekom organizmu, nervusa išijadikusa. Sa zadnje strane kolena i odmah iznad, peroneus se odvaja od išijadikusa gde nastaje nervus peroneus communis. Nastaje iz korenova, L4, L5, S1 i S2 krsnog spleta. Nervus peroneus communis se posle deli na dve grane: nervus peroneus superficialis i nervus peroneus profundus. Oduzetost nervusa peroneusa spada u jedne od najčešćih povreda perifernih nerava. U zavisnosti od stepena oštećenja nerva, onesposobljenja mogu da variraju od lakog pa sve do invalidnosti. Hod ovih pacijenata je prepoznatljiv. Prilikom hodanja oni podižu nogu u kuku i kolenu, prave elevaciju da bi kompenzovali nemogućnost dorzalne fleksije. Ovakav način hoda se naziva „petlov hod“ ili peronealni hod. Najčešći uzroci koji dovode do oštećenja nervusa peroneusa su: kompresije, upale, razni prelomi (prelom femura, glavice i dijafize fibule, tibijalnog platoa), dugotrajno sedenje sa prekrštenim nogama, degenerativne promene, intoksikacija, iščašenje kolena, kod alkoholičara (nastaje alkoholna polineuropatija), ubodne rane, povrede nastale iz vatrenog oružja, posekotine, periferne neuropatije, lumbalna radikulopatija, povrede mekih tkiva, tumori.